

Kristian Gundersen

Psykologspes., medl NPF

Havnegaten 1 4836 Arendal

Tlf: 92606914

MOTTATT

15 MAI 2023

Agder tingrett

Til

Agder tingrett

Postboks 63

4661 Kristiansand S

Farsund 12. mai 2023

Referat/notat

Sak: 23-046944TVI-TAGD/TFAR Kay Scott-Ross Edwards – Marius Scott Ross-Schmidt

Samtale med mor

Mor, Kay har tre barn med Marius. Striden i denne saken står om hvor deres sønn Leon skal bo fast. Mor bor i Oslo på Langhus med deres to yngste barn en gutt på 9 og ei jente på 6. Mor ønsker og mener det er viktig at Leon flytter tilbake til henne og sine søsken.

Historikk

Mor og far traff hverandre i ca. 2009 i Oslo. Leon ble født i 2010. (Han ble 13 år den 8. april i år.) Neste barn kom i 2013 og det tredje barnet i 2016. De bodde først på Lambertseter og deretter kjøpte de et rekkehus på Holmlia. Hun jobbet da som salgssjef, de drev også begge et firma som selvstendig næringsdrivende. Det var dette far jobbet med. I følge henne har han ikke gjort så mye i arbeidslivet. «I fire, fem år satt han i sofaen på Holmlia og gjorde ingen ting.» Da han hadde jobben med hjemmesider - som han hadde med henne - og han fikk han litt inntekt. Han forsøkte på egenhånd men han ble syk og han har ikke hatt ordentlig inntekt på åtte, ni år. Det er hun som har forsørget han og familien. Han var heller ikke aktiv involvert med barna. Han hadde stort behov for hvile og sove. Han stod ofte opp kl 12.00. Han gikk da på turer med barna og var på noen fotball kamper med Leon. Hun forsøkte lenge å stå i ekteskapet.

I 2019 hadde hun fått nok og ønsket å skille seg. Selskapet de hadde sammen fungerte da ikke. Hun gikk da inn i en fast stilling i næringslivet med langt lavere lønn enn den tidligere stillingen hun hadde som selger. Dette var i 2020. Hun var der i kort tid da hun fikk tilbud om en annen jobb. I dag jobber hun som finansiadviker Sparebank 1. SR Bank. Hun klarer seg godt økonomisk. Hun har en inntekt på kr. 750000,-. Hun har en gjeld på ca. 4 eller 5 millioner. 3 millioner har hun helt aleine og 2 millioner sammen med andre som en investering. Hun har fastrente lån og betaler ca. 20 tusen i måneden

medregnet billån og fellesgjeld. Da har hun 23000 å leve for etter dette. Men hun klarer seg greit. Hun sparer 3,5 tusen hver måned for barna.

De gikk fra hverandre i 2020 men hun forsørget far likevel. De byttet da om å bo i huset og være sammen med barna. De solgte huset etter at hun hadde pusset det opp. De delte overskuddet. Det var viktig for henne at han kunne kjøpe seg et hjem som da ville være godt for barna. Dette var ca. 1,6 millioner kroner. Det er disse pengene han har levd for - som hun skjønner - han har brukt opp. På slutten hadde han ikke mer penger og hadde ikke råd til mat eller annet. Hans bestemor, May Britt betalte flybillettene for han og Leon. Så vidt hun vet er han ikke i arbeid i dag.

Han flyttet til Grua i et rekkehus som tanten hans eide. Hun gikk ut på leiemarkedet. På denne tiden var det pandemi. Han hadde da en fin periode med henne og barna. De hadde god kontakt. Han tok barna med på ulike fisketurer – så på denne tiden var han en god og aktiv far selv om han ikke var i arbeid. De hadde tidligere snakket om å bo et år i Spania da de var gift. Marius ønsket fortsatt dette – dette var i august 2020. Mor tillot dette og han dro med barna til Gran Canaria – etter avtale med henne. Meningen var at hun skulle reise ned 2. hver måned og være der i en uke. Hun tenkte at det var en fin utviklingsmulighet og erfaring for barna. Hun hadde da leid en liten leilighet - hun måtte skaffe seg fast jobb, en større leilighet og bygge seg opp – og hun tenkte da at det var bra for barna å være sammen med far og være i Spania. Hun fikk fast jobb i Sr Bank i oktober. Hun hadde allerede fått denne jobben. Hun lot barna dra med far som hun vurderte som en god omsorgsperson og god far. Han var i Spania i 2020 og 2021. hun fikk varsling fra skolen og barnevernet i mai i 2021 på grunn av store bekymringer for barna.

Hun hadde da ingen muligheter til å treffe barna i 20/21 pga strenge pandemiregler. Hun har britisk pass – slik var det komplisert for henne å reise til Spania. Det var også komplisert å få tak i dokumentasjon da mye var stengt. Hun tok en sjanse og dro med sitt engelske pass i juli 2021. Hun visste ikke da hvor han og barna bodde. Han hadde ikke oppgitt dette. Etter tre dager fant hun han og barna. Han ville ikke gi fra seg Leon da Leon hadde brukket beinet. Hun var der i 6 uker. De hadde et møte med barnevernet sammen med Sjømannsmisjonen. Barnevernet der mente at barna burde dra tilbake til Norge. Marius samtykket til dette – at de alle sammen skulle dra. Men plutselig snudde han på dette og krevde en svært spesiell samværs avtale. Det betydde at hun måtte oppfylle bestemte krav: at hun ikke skulle ha spesielle materialer i huset, ikke spesielle kremer på huden til barna, hva som skulle skje hvis barna ble urolige på skolen og annet – hvis hun brøt dette og barna hadde avvikende atferd på skolen så skulle de sendes tilbake til han. Hun hadde store økonomiske utgifter til advokat på Gran Canaria. Hun undertegnet ikke avtalen. Dette medførte at hun ikke fikk med seg Leon. Hun fikk med seg de to yngste barna – uten pass. Hun ga en forklaring på dette som ble godtatt på flyplassen. Leon ble igjen da hun ikke fikk tak i han. De bodde på to ulike steder. Hun måtte også dra da hun ikke hadde flere penger igjen. Det var helt forferdelig for henne. Det er da slik hun tenker, Leons historie opplevelse er - at han ble forlatt bevisst av henne. Det er det han tror at hun har gjort mot han.

Hun kom da hjem i primo august. Hun følger opp de to barna og begynte på skolen. Hun hadde da kjøpt en leilighet på 80m2 året før. Barna begynte på Bøleråsen skolen og går der i dag. Hun møter på foreldremøte og alle utviklingssamtaler siden barna begynte for snart to år siden.

Den 16. november 2022 fikk hun en telefon fra Barnevernet i Farsund. De hadde fått en bekymringsmelding på Leon og de ønsket kontakt med henne som mor. Hun visste ikke at far og Leon var flyttet til Farsund. Hun tror at Leon begynte på skolen i november. I tiden hun var kommet hjem fra Spania hadde hun lite kontakt med Leon. Hver gang hun snakket med han overvåket far samtale. Hun opplevde at gutten ble trukket inn i voksenteamaer fra fars side. Hun ville heller snakke om han,

hvordan han hadde det, hvem han lekte med osv. Det var det hun ville snakke om. Det ville ikke Leon – han ville snakke om voksen ting – og at hun ikke hadde noe med hva han brukte tiden sin på. Han ville heller snakke om de tingene som hun skulle ha gjort f.eks. å forgifte Gabriel og far kunne da komme med inn i samtalen osv. Hun tok et vondt valg og sluttet å ringe han. Gabriel og Nova snakker med sin bror. Slik er det i dag også. Han snakker med mormor, tante eller andre i familien. De vil han snakke med.

Gabriel har fortalt henne at pappa har sagt at hun egentlig ikke ønsket Gabriel men en pike i stedet. Hun opplever dette som svært fordreid. Hun hadde ønsket ei jente men da de fikk Gabriel så var hun kjempeglad. Slik fordreier Marius mye, drar barna inn i dette – så hun er svært bekymret. Hun regner med at Marius har sagt mye negativt om henne i den tiden de har vært sammen – som har medført at Leon ikke vil ha med henne å gjøre.

Mor forteller at far ikke har fullført videregående skole. Likevel mener han at han vet best. Han motsetter seg at gutten skal undesøkelse og hjelp fra PPT og barnevernet. Han mener at hun er farlig for barna. Derfor vil ha ikke at Leon skal ha kontakt med sin mor. Slik hun forstår far så mener han nå at de to andre barna er blitt immune mot den giften som hun har gitt dem.

Dette har han fortalt barnevernet. Både barnevernet på gran Canaria for alle tre barna, og fra fastlandet i Spania for Leon og nå fra Lister barnevern er svært bekymret for far og omsorgen han gav og gir. Hun undrer seg over at han har skrevet tilsvaret på engelsk. Hun sier at slik Marius er i dag så er han helt forskjellig som person fra den gangen hun giftet seg med han. Hun er ganske sikker på at han ikke bruker noen former for rusmidler.

Hun er i dag ikke sint på Marius. Det som er hennes ønske er at han skal være en velfungerende pappa og kunne ta vare på seg selv og barna. Men slik han er nå kan han ikke dette. Hun ønsker at han skal få hjelp. Hun ønsker at han skal ha del i barnas liv. Men slik det er i dag så er det helsefarlig for barna.

Familie:

Hun har god kontakt med Marius familie. De er svært bekymret for han. Hun har egen familie med foreldre og tre søsken med familie. Foreldrene bor i Drøbak. Hun og barna er mye sammen med disse familiene. Marius familie bor mer spredt. I sommer skal de besøke hans biologisk far og en søster til Marius. Så skal de til Ulsteinvik til en annen søster av Marius. Så får hun og de besøk av henne og barna i august på Norway Cup. Marius har nesten ikke kontakt med sin familie. Gabriel skal på ridning i dag og Nova på ballett.

Psykisk helse

Hun vet at det er mange på fars mors side som sliter med alvorlig psykiske lidelser. Hun tenker at han har psykiske utfordringer og at han har hatt dette lenge. Hun synes det er rart at han mener at det kommer masse dritt på maten, at barna har mange allergier, at hun har forsøkt å forgifte datteren deres - dette har han sagt til Leon. Leon har sagt til broren Gabriel at pappa har sagt at hun skal ha forsøkt å forgifte Nova og drepe henne. Leon har også sgt at han kan få hjerneskode over å bo sammen med henne. Dette har han sagt nylig. Leon vil ikke snakke med henne. Han har sagt til Gabriel at hun ikke er mammaen til Leon.

Mor skriver i en mail at Gabriel er i kontakt med Leon. Til han har Leon fortalt at han ikke har vært på skolen nå i flere dager fordi faren ikke har ordentlig strøket tøy til han og derfor må han være hjemme fra skolen. Leon har også fortalt broren at det er deres mors skyld at faren ikke har arbeid.

Samtale med far

Far leier en leilighet i sentrum av Farsund. Han og Leon bor der. De deler et soverom. Han sier at han hadde en plan da han kom tilbake til Norge og ville gå til sak. Han går på NAV stønad. Han betaler kr. 9000,- i måneden. Han sier han ikke har jobbet i Spania. Sier han forsøkte å starte en bedrift der men ble hacket. Sier han ikke har jobbet ordentlig på fire år. Sier han har brukt opp alle pengene han fikk i overskudd på salget av leiligheten.

Angående opphevelse av taushetsplikten overfor skolen så sier han nei. Dette er fordi alle andre manipulerer det han sier og han må å beskytte seg selv og Leon. Han mener at alle er på mors side. Han mener at mor driver barnemishandling og at barna er i fare og hun beskytter ikke barna. Han sier han vært hos dommeren og dommeren sa at han måtte gå til politiet. Det gjorde han. Politiet avviste han. Han sier han har beviser på at barna har det dårlig hos henne. Han mener at mor kidnappet de to yngste barna. Året etter ble han politianmeldt for kidnapping av Leon. Han hadde kontakt med to advokater i Spania. Plutselig ble det bare stopp. Vet ikke hvorfor. Han skal nå søke på ny om fri rettshjelp og få advokat. Men han er likevel usikker om han vil ha advokat fordi han føler at dette ikke vil hjelpe. *Han sier han sitter aleine med alt bevismateriale på en minnepenn.* Han har kjempet en kamp mot mors stemme.

Han sier at alt er i en pakke i minnepennen. Både mor og han stefar Morten mener at han er psykisk syk. Han sier at stefar har sagt til han – en hendelse for 6 år siden – ringte han og snakket med han om dette. Stefars ville ikke gi en ordentlig begrunnelse for dette men at det hadde sammenheng med en telefon han hadde med eks svigermor (flere år siden) – og denne samtalen var tegn på at han var psykisk syk. Han opplyser at hans mor fikk diagnosen schizofreni da han var 12,13 år gammel.

For fem, seks år siden fikk hun en alvorlig diagnose i hjerte nervesystemet med lammelse og ble sengeliggende lenge. Da kunne hun ikke få medisiner for sin psykiatridiagnose i tre måneder. Da hadde hun ikke symptomer på psykisk sykdom. Så han mener at hun ikke er psykisk syk. Han gir en beskrivelse og en forklaring på dette.

I dag sier han at hun ikke stoler på noen men han mener at hun ikke er psykisk syk i dag. Han understreker at hun aldri har vært psykisk syk. Sier han vil gå til sak mot helsevesenet da hans mor har fått feil diagnose. Han sier at han vil få penger etter denne saken med Leon – som har sammenheng med at «noen må stå ansvarlig for at jeg ikke har kunnet jobbe de tre, fire siste årene.» *Han mener at både mor, barnevernet, skolen, politiet har medført at han ikke har kunnet jobbe. Han vil gå til sak mot alle disse instansene. Han tenker at han kan gå til sak på egenhånd – han mener disse instansene har skadet barna hans.*

Allergier og barna

Sier han har vært fire ganger på sykehuset på gran Canaria men de ville kun snakke med han osv. så det ble ikke noe av testene. Han fikk beskjed om at forsikringen ikke dekket disse prøvene av barna.

Mor mener at han er psykisk syk og derfor blir det vanskelig for henne dersom det blir bekreftet at barna har allergier. Han vil at allergitestingen skal skje i forbindelse med rettsaken og anonymt. Han bryr seg ikke om hvordan det blir gjort men han vet at det vil bli gjort – dette med bakgrunn i alt bevismaterialet han har.

Slik det er i dag blir Leon ekstremt aggressiv hvis han ikke har et regime med at han vasker seg på hender, ansikt og hår hver ettermiddag. Dette gjelder også at han ikke har med bøker hjem osv. Dette gjør at han er rolig. Han er helt klar på at dette er forklaringen med alle allergiene som er årsaken til at han var svært utagerende på skolen i Oslo. Han ville bevise at han kunne hjelpe barna ved å dra til

Spania og vekk fra Norge. Planen var å være vekk ett år og at mor skulle komme på Gran Canaria på besøk. Det at han har et bestemt regime medfører at Leon blir rolig.

Han forklarer at barna blir rolige når det er et bestemt regime med bomullsklær, strykning av klær osv.

Han vet nå at Gabriel og Nova nå i dag har pusteproblemer, han kan ikke si mer men sier at alt kan motbevises i den dokumentasjonen han har på minnepennen. Han skjønner at han ikke får lagt frem dette i retten men mener at han skal finne en løsning.

Sosialt og skolen

Far forteller at Leon har lagt langt etter faglig men han har hjulpet ham slik at han i dag fungerer bedre. Han har hverken dysleksi eller ADHD.

Han opplyser at han og Leon flyttet hit sist høst. Grunnen til at det ble Farsund var å komme lengst vekk fra moren. Planen hans var å komme vekk fra alle. Målet hans er å få alle barna og få mor i fengsel. Alt dette avhenger av bevismaterialet. Han sier at han selv ikke har hatt noe særlig fritidsliv på mange år – da det viktigste er å hjelpe barna. Daglig jobber han hardt med å lese seg opp på lover og bruke sitt bevismateriale – dette har han gjort den siste måneden. Han sier han ikke har ressurser til noe for seg selv. Han sier at han selv ikke er så viktig. De har lånt sykler. De sykler hver dag. De har også fisket. Han prøver å komme ut daglig. Så er han interessert i dokumentarer på TV, ting som er morsomt osv.

Leon hadde noen venner i starten da de kom. D-et var før jul. Etter jul ble han mobbet av den samme gjengen på skolen. Det er nå slutt. Nå er han roligere. Men et problem er at han nå har mistet interessen for skolen. Far tenker at Leon er lei det norske systemet. Men han er bekvem med seg selv men vil helst unngå skolen. Han har hatt to episoder hvor han har lurt faren ved f.eks. å si at skolen har fri. Han ringte skolen seinere og fikk vite at det var skole. En annen dag bråket han veldig da han ikke ville på skolen. Far bar han ut i gangen og lukket døra og sa han måtte gå på skolen. Far sier at Leon stod ute på gangen og terroriserte han – Leon sa han hadde vondt i føttene pga en lang tur dagen før, så sa han at han hadde våt bukse – så gutten var ute og gikk. Han kom tilbake klokka 12 med en annen forklaring om at han hadde vært på skolen og han hadde slått seg – men det var oppspinn. Så far lot hankomme inn kl 13, oo da skolen var ferdig. Han hadde med seg matpakke. Nå skjønner Leon at han må på skolen. Leon vet at han har lært svært mye av sin far og han er nå snart ajour på lesing på skolen.

Leon har ingen venner. Han sier han ikke vil da han vil hjem. Far har nå snakket med ham om at han skal begynne på fotball. Det er Leon interessert i.

Han spiller en del data men nå har han restriksjoner. Først må han gjøre lekser før han får lov til å spille. På hverdager får han ikke spille på hverdager. Han får lov til å spille på telefonen. Han sitter med lekser i mellom en til to timer. Han har venner på internett på telefonen.

Far sier at Leon er helt klar på at han vil bo hos sin far. Leon vil tilbake til Spania. Han vet ikke om han vil det. Han sier at barnevernet på Gran Canaria foreslo en 50/50 ordning. Men det var annerledes med bv.tj. i Alicante. Han forteller at Leon ble utsatt for alvorlig vold på den norske skolen der. Da tok han Leon ut av skolen. Han hadde da hjemmeundervisning i spansk og han snakket engelsk med han - da planen var å la han begynne på en spansk skole - slik at engelsken ville være til nytte som tolking.

Så forsøkte han å flytte til Portugal sist vår og få til en langtidsleie men det gikk ikke. De reiste rundt i sør Spania i flere uker for å forsøke å finne et sted de kunne bo. Så dro de tilbake til Alicante i Via

Jojosa. Han fant han en billig leilighet via Airbnb – men det gikk ikke med jobben – markedsføring. En periode gikk det bra med jobben og han tok kontakt med bv.tj. i kommunen der for at Leon skulle få hjelp med tilrettelegging for Leon i skolen osv. Det skulle de gjøre når han skulle begynne i en spansk skole. Det var planen. Men plutselig mistet han alle kundene pga grunn av hacking. Han mistet da en mulig inntekt på 70,80 tusen og han hadde ikke mer penger. De reiste hjem i oktober 2022.

Han forteller at han for mange år siden over en lang periode forsøkte å hjelpe sin mor i fut. psykisk helsevern, legevakt osv.

Han mener at de to skolene i Spania har løyet, at barnevernet også har det.

Samtale med Leon

Den s. forklarer ham den sakkyndiges rolle og hva dommeren gjør osv. Han sier han gjerne vil snakke med dommeren. Han sier han vet hvorfor den s. er her og han sier spontant at han ønsker å bo sammen med pappa. Den s. sier at han ligner på sin mor. Han svarer at han vet det og han liker det ikke. «Jeg liker ikke min mor.»

Far er fortsatt inn da den s. begynner samtalen med Leon. Far sier at han må vaske seg – far snakker engelsk til han men gutten svarer på norsk. Leon spør sin far om han kan vente men faren sier han må gjøre det nå og kommer med et håndklede. Leon går inn og vasker seg på hender, ansikt og vasker håret. Far går ut.

Leon forteller at han spiller på telefonen med Gabriel (9). De snakker også med hverandre. Han sier at mamma har brutt kontakten med han og Gabriel da de var i Spania og på Gran Canaria.

Han forteller at da de reiste fra Gran Canaria så sa Leon at han ikke ville være med sin mor og søsken men være igjen med pappa. Han er nå veldig klar på at han vil bo hos pappa.

Han sier at pappa har tatt såpe i munnen hans og til Gabriel når de ikke har vært lydige eller har bråket - slik den s. forstår han - det har mamma også gjort, sier han – men også at mamma har slått oss og kastet de nakne ut. Pappa har også kastet de ut men ikke nakne. Gabriel sier at pappa har dratt han oppetter veggen men det sier han ikke er sant. Han sier at de tok opptak av samtaler – de har tre opptak av det Gabriel har sagt.

Hovedgrunnen til at han ikke vil til mamma er at Nova og -Gabriel hadde allergisk reaksjon - men mamma neket for dette. Så sier han at hun holdt på å drepe Nova i forbindelse med en allergisk reaksjon. Hun får Nova og Gabriel til å føle seg dårlige. Leon vet at Nova og Gabriel reager på ting. Det har Leon sett, sier han. (denne siste setningen er en korreksjon fra en annen setning fra Leons side.) *Far kommer inn og overhører samtalen den s. har med Leon. Han sier at «dette er et eksempel på tvisting med de du snakker med». Leon sier; «ja tvisting» og er enig med far.* Han spør etter beviser da den s. sier at mamma har sagt t de ikke har allergier. «Vi har bevis på at dette ikke er sant, vi har bevis på bilder og video.»

Den s. spør om de ikke kan ta nye tester her? Han svarer – han tenker at i Norge vil de ikke vise seg at de ikke har allergier – det viste det seg fra før – han sier at «vi har bevis og at jeg kan begynne å hoste, kan ikke reise seg opp, gå – dagen jeg kom hit så lå jeg fem dager i sengen etter vi var hos bestemor og eller onkel Sindre.» (litt uklart for den s. helt eksakt når dette var)

Han sier han fikk en reaksjon i forrige uke – hostet litt men så vasket han seg og da gikk det over.

Han sier han ville ha nektet å dra til mamma hvis dommeren bestemmer dette, «hun er en dårlig mor – men ville gjort det hvis pappa hadde også sagt det.» Men sier at han ville blitt sinna og vært lei

meg. Han sier at «mamma har mye rare ting hos seg – parfymer, polyester, klær og sånn – sånn at vi reagerer inni oss også, på innsiden, lungerørene og utsiden – det har vi bevis på.»

Han sier at Gabriel og Nova kan få reaksjoner inni seg for eksempel at «Nova kan få hjerneskode eller bli messet oppi hodet». Han sier at også pappa kan få allergi inni seg, han kan hoste.» Vi får også allergi av mat. Da pappa hadde kysseyse hadde han betennelse inni seg. «

Sier han ikke tar allergiske medisiner da «det satt inn nye ting i dem slik at jeg ikke kan bruke dem. Før kunne vi bruke allergisk medisin men ikke nå. Faren min holdt på å besvime av den». Så sier han at han får smertemedisin som hjelper. Han sier han ikke vil si hva heter da han ikke stoler på den s.

Den s. spør hvorfor pappa snakker engelsk til ham. Han bekrefter at pappa gjør dette hele tiden. Han forklarer dette med at pappa sier at ingen hjelper oss og ingen støtter han her. Han sier at pappa ikke liker Norge. Han sier han har lyst til å flytte til et varmt sted men ikke Norge. Men det er faren min som bestemmer hvor vi skal flytte. Han sier at de vil flytte etter saken. Han sier også han har lyst til å se sine bestevenner på Holmlia, Noa, Victor og Muhamed. Han bekrefter at han savner dem. Sier han ønsker å bo i et stort hus der det er varmt – sammen med hans søsken – han er sikker på at pappa vil vinne saken med de bevisene han har. Han sier at pappa har krav på penger han kunne fått fra jobben og at han har kjempet for oss og det er to millioner. Faren mener han, «har krav på penger fra de som har prøvd å ødelegge livet vårt. «Han sier at pappa også skal gå til rettsak på vegne av farmor da hun har jobbet i blomsterbutikk og hadde allergi. Hun måtte ta medisiner som man tar når man har kreft i kroppen. Så da vil pappa kreve at farmor skal få penger for alle de årene hun ikke kunne jobbe. (den s. er usikker på om han snakker om far mor som far mener ble feildiagnostisert)

Han sier han nå har en i Farsund som heter Sebastian. De snakker med hverandre på skolen og de skal spille på nettet sammen. Den s. spør han om han kan bli en ny bestevenn? Hans svarer at bestevennene er Noa, Victor og Muhamed.

Vi går gjennom det den s. har skrevet. Han sier han er fornøyd med det han har sagt men de kan være mer han skulle sagt men kommer ikke på dette nå. Kan komme på noe seinere.

Samtale med Lister Barnevern avdeling Farsund v/ teamleder Janne Onstad

Vi gjør en kort oppsummering av arbeidet barnevernet i Farsund har gjort i denne saken. Saken er ikke henlagt. De har forsøkt å få til et samarbeid mellom barnevernet, far og skolen. Skolen har imidlertid ikke hatt så mye tid til dette. Saken er nå under Tiltak – slik at det vil bli en ny kontaktperson. Tidligere kontakt person mistet far tillit til. Kontaktpersonen har sluttet i barnevernet. Det skal nå settes i gang samarbeidsmøter snarest. Far har sagt seg villig til dette. Slik sett vil far samarbeide om møter mellom bv. tj., skolen og far. Barnevernet har i vinter anbefalt at Leon flyttes til mor. Men dette vil ikke far. De har anbefalt dette av flere grunner:

- Den langsiktige omsorgen som far kan gi er mangelfull f.eks. i forhold til skolen. Blant annet at far ikke vil at PPT skal kobles inn. Far sier at det eventuelt kan skje etter han og mor er ferdige i retten.
- De har også anbefalt å kontakte helsevesenet i forhold til allergiene til Leon. Men det vil ikke far. Far sier at de prøvde det i Spania. Han sier at alle barna hadde allergier da de var med han i Spania. Bv.tj. har fortalt han at de to andre barna som bor hos mor ikke har allergier. Far har svart at det skal de finne ut av i retten. Onstad oppfatter at far har en generell mistillit til helsevesenet.

- Far har fortalt at han og Leon har funnet måter å unngå allergi på ved f.eks. å gå i butikker når det er lite folk, at når Leon kommer hjem fra skolen så vasker gutten hender og ansikt og bytter tøy. Alt dette for at gutten ikke drar med seg allergifremkallende stoffer.
- De har fortalt far at det er han som er ansvarlig for guttens helse og ikke retten.
- De undrer seg også over fars forklaring om de to andre barna ved at de ikke har allergiske reaksjoner selv om de er i badeland osv. Det han har forklart til bv.tj er at barna har opparbeidet en ytre immunitet men at reaksjonene har blitt indre – og det er forklaringen på at de utagerer.
- Så har far fortalt om en togtur han og Leon hadde her i Norge. Leon fikk pustevansker. Bv. tj. har anbefalt at gutten undersøkes hos lege. Men far henviser da til at dette skal avklares i retten.

Så bv.tj. er bekymret for omsorgen til far for Leon. Bv. tj. i Spania var også bekymret for fars omsorgsevne. Far har sagt at han selv skrev et referat fra møtene i Spania med bv.tj som han sier vil forklare mye. Bv. tj. har bedt far gi dette til bv. tj her. Men han svarer at de selv må innhente de opplysningen fra Spania.

Slik Onstad vet så lever far på sosialhjelp.

Noen refleksjoner og vurderinger fra den sakkyndige

Den s. har forsøkt ved flere telefoner og SMS 'r 8.og 9. mai å få kontakt med far med formål at han gir samtykke til opphevelse av taushetsplikten til Farsund barneskole. Han svarte ikke på dette. I samtalen med han nekter han den s. å få opphevet taushetsplikten. Han mener at opplysninger i saken da vil bli fordreid til mors fordel. Slik andre instanser har gjort det. Den s. er svært bekymret for Leon. Han er sterkt påvirket av farens forklaringer på hvorfor han som far og de to som liten familie har det så vanskelig. Far viser ingen tillit til noen instanser enten dette er bv-tj. i Spania, helsevesenet, politi, advokater og andre. Han sier han skal gå til sak mot flere av disse instansene og er sikker på at han vil vinne frem. Han virker overbevist om at han og også hans mor vil derav få store erstatninger. Dette mener han er så alvorlig at han mener at det er farlig for barna å vokse opp hos mor, og så alvorlig at han mener at hun bør straffes og komme i fengsel. Han har også svært stor tro på sine kunnskaper om psykiatri og medisin. Dette er bekymringsfullt da han ikke har noen form for faglig bakgrunn for å gjøre slike vurderinger. Det er også svært bekymringsfullt av Leon har fått et så svært negativt bilde av sin mor. Det er mer enn sannsynlig at han i den sammenheng blitt sterkt påvirket av sin far. Det er også bekymringsfullt at gutten har et svært lite sosialt miljø i det daglige. Far har heller ingen venner eller bekjente i Farsund – så langt den s. forstår far.

Far er generelt svært mistenksom til de fleste som har med denne saken å gjøre – og at det er han som sitter på sannheten. Den s. mottok en sms etter møtet med han og Leon – hvor han skriver at den s. lyver. For han er minnepennen helt sentral -der har han materiale som skal bevise alt. Leon mener også dette. Bekymringen er stor fordi han ved alt dette er med på å isolere både seg selv og gutten i et vanlig sosialt liv. Prognosen for guttens liv og utvikling fremover er derfor svært negativ dersom han fortsatt bor hos faren. Den s. mener at Leon må flyttes så raskt som mulig til mor. På grunnlag av den samlede informasjonen den s. har vurderer den s. at barnet lider omsorgssvikt som vil forstyrre hans videre utvikling i alvorlig grad. Den sakkyndige er bekymret for fars psykiske helse.

Det blir sendt en bekymringsmelding til Lister barneverntjeneste, avdeling Farsund.

Kristian Gundersen